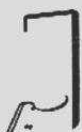

دُرَج غزل

گزیده غزل‌های محمد زاده حسین گنجی
(چاپ)

۱۴۰۰

سرشناسه	: زادحسین گنجی، محمد، ۱۳۲۴-
عنوان و نام پدیدآور	: درج غزل / گزیده غزل‌های محمد زادحسین گنجی (چاوک).
مشخصات نشر	: تهران: نشر سمیرا، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ۱۸۰ ص.، م.س ۱۴/۵×۲۱/۵؛
شابک	: 978-622-96415-7-6
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: شعر فارسی-- قرن ۱۴
موضوع	: Persian poetry -- 20th century
رده بندی کنگره	: ۸۳۴۶PIR
رده بندی دیویی	: ۱/۶۲۱۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۴۶۸۹۷۳
اطلاعات رکورد	: فیبا
کتابشناسی	

درج غزل

محمد زادحسین گنجی (چاوک)

با یادداشتی از دکتر مهد کامبین

ناشر: سمیرا

چاپ اول: ۱۴۰۰

۱۰۰۰ نسخه

عکاس: شادان تمبرچی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۶۴۱۵-۷-۶

قیمت: ۵۰۰۰۰ تومان

تلفن: ۶۶۴۶۶۳۴۸، ۶۶۴۶۶۳۴۵ (۰۲۱)

اگر بگوییم شعر با روح و جان ایرانیان پیوند دارد نه گزافه‌گویی است، نه کلیشه‌گویی. هر گاه تصور می‌کنیم هرگز شعر پارسی به غنای پیشین برخواهد گشت، شاعری پیدا می‌شود که نادرستی این خیال خام را نشان دهد. گویی شعر پارسی قلبی است که گاه آرام و گاه تند می‌تپد اما هرگز از تپش باز نمی‌ایستد. می‌بایست خرسند باشیم که همیشه در نسلی خاص و در بزنگاه تاریخی زبان فارسی کسی به این عرصه وارد می‌شود که بر شعر اصیل پارسی نفس تازه‌ای بیخشد، احیا کند، تیمار کند و بر دوست‌داران عرضه. بر ماست که این زندگی دوباره را پاس بداریم و حمایت کنیم.

شاعری شغل نیست، حتی هنر هم نیست. شاعری عشق است. عشق به واژه‌ها، عشق به آهنگ واژه‌ها، عشق به طبیعت، به گیتی، به هستی، به آهنگ هستی. ذهن شاعر از ترکیب واژه‌ها به وجدآمده و از آهنگ آن به رقص می‌آید. این است که: «تنها شعرا قدر واژه‌ها را می‌دانند»

دفتر شعر حاضر شما را گاه از حافظ به مولانا، گاه از سعدی به خیام برده و بر می‌گرداند گویی سفری آغاز کرده‌اید در میانه تاریخ شعر ایران. با شادی شاعر شاد می‌شوید و با اندوه او اندوهگین. گاه از عشق سرمست و گاه از درد فراق آه می‌کشید. همراه او جام باده از دلدار گرفته سر می‌کشید و با او به نغمه سازها گوش می‌دهید. از او یاد روزهای شباب را می‌ریبید و با او تن و جان را به باد رقص می‌سپارید. در پایان این سفر جادویی است که حیات و پویایی شعر ایرانی را حس کرده و از نفس‌های این بوده همیشه زنده به وجد می‌آید.

وجود لایه‌های عرفانی در لابه‌لای بیت‌های هر غزل آشکارا دریافت‌هایی از کشف و شهود را نشان می‌دهد که نمی‌تواند اتفاقی باشد بلکه حاکی از درک عمیق عرفانی شاعر است مانند غزل «چشم نگران» که سراسر آگاهی عرفانی را به یاد می‌آورد. اما تنها ابعاد عرفانی اشعار نیست که جالب توجه است بلکه استفاده فراوان از استعاره‌های شیرین فارسی و اصطلاحات و نام‌های نجومی و موسیقایی

که به زیبایی در کنار یکدیگر سلسله‌ای از آواهایی را به وجود می‌آورد که بیش از همه به گوش خواننده ایرانی فرح‌بخش و دل‌رباست. اگر چه اشعار این دفتر همه در قالب اشعار کلاسیک‌اند اما شاعر واژگان امروزی را نیز به خوبی در آن جای داده گویی در بند ایجاد محدودیت برای انتخاب واژه‌ای خاص نبوده و توانسته فضایی نو، همراه با کهنگی آهنگ شعر، در اختیار خواننده بگذارد به طوری که خواننده امروزی با سبک اشعار احساس غریبی نمی‌کند و نیاز دنیای امروزی نیز برآورده می‌شود.

پیام اخلاقی برخی اشعار که می‌توان آنها را اشعاری اندرزگونه دانست با لطافت و ظرافت، ابعاد اخلاقی شعرای پیشین ایرانی را زنده می‌کند و یادآور این حقیقت است که در دنیای ما نیز همان موازین اخلاقی پیشین حکمفرماست و می‌توان از پیام گذشتگان برای رسیدن به جامعه‌ای انسانی‌تر بهره برد و نیازی به توسل به موازین اخلاقی دنیای امروزی غرب، با نگاه فیلسوفانه آمیخته با روانشناسی، نیست. افزون بر آن مضامین دینی چون امامان، مطالبی فرهنگی چون روز پرستار و نیازهای اجتماعی چون اعتراض به سوداگری نیز مد نظر شاعر بوده است.

در خاتمه باید برای چاپ این دفتر سپاسگزار همراهی، همدلی و زحمات آقای رنجبر شورابی باشیم که بدون حضور صمیمانه ایشان انتشار این کتاب امکان‌پذیر نمی‌بود.

مینا کامبین